

بازگشت بنام شماره ۷۷۹۱ مورخ ۱۰ مرداد ۷۷ به طلاق میرساد
۱- مبلغ ۸۹۸۲۵ بیال بعنوان مقری ماهیه برای شهروز
از لاریخ ۳/۴/۷۲ برقرار کردیده حداکثر مدت استحقاق دریافت مقری پسند یکاری
شیوه ماه میباشد.
۲- به علت
با لفظی بر قراری مقری
موافقت نداشت.
بیمه یکاری برای خانم
نام و نام خواهادگی روش
شماره ۳۰۳۰۳۰

به دست آقای «ح» داده شود. گو این که تازمان
چاپ مجله هنوز او موفق به دریافت دیناری از
حقوق خود نشده بودا

یا نه؟ به هر حال آقای «ح» علی‌رغم ماهها
دوندگی هنوز دیناری مقری دریافت نکرده بود
و برای درمان خود و خانواده‌اش هم مجبور
بود به پزشکان آزاد مراجعت کند و وجه نسخه‌ها
و دارو را از جیب پردازد.

۲- آقای «ح» برای گرفتن سوابق بیمه
خود در دهه به شعبه ۲۱ تأمین اجتماعی
مراجعة کرده است. در آن جا به او گفته‌اند: باید
بروی و سوابقت را از مؤسسه بیمه که آن سال‌ها
در خدمتش بوده‌ای بگیری و بیاوری تا اقدام
کیم. آقای «ح» به آن مؤسسه مراجعت کرده و
سوابقش را خواسته است، آن‌ها هم گفته‌اند: حالا برو، چند روز دیگر بیانا بینیم چه
من شود؟

۳- آقای «ح» متوجه است چند ماهی
بگذرد تا مجددا به شعبه ۱۹ مراجعت کند تا
شاید ان شاء الله... گوش شیطان کر... آن مراحل
و سلسله مراتبی که برایش شرح داده‌اند
(حسابرسی، ابلاغ قانونی و...) طی شده باشد
و تأییدیه سوابق پرداخت حق بیمه خود را
بگیرد.

بنابراین آقای «ح» حالا حالاها باید در بین
چرخ‌دنبدهای ماشین عظیم کاغذبازی دست و
پا بزند.

آقای «ح» تنها کسی نیست که در مراجعته به
سازمان تأمین اجتماعی با این ناملایمات رو به
رو شده است. در سراسر کشور خیل عظیم
بیمه‌شده‌گان با مشکلاتی از این قبیل و با مشابه
آن دست به گریبان هستند. چرا؟

جواب این چرا را باید متنخصصین علوم
اداری و مدیریتی بدهند. آن‌ها باید بگویند آیا
این مقررات است که وضع سازمانهای ما را به
این جا کشانده، با مجریان این مقررات و یا هر
دو؟

وقتی جواب این پرسش مشخص شد، آن
وقت زمان آن می‌رسد که اصلاحات آغاز شود.
اصلاحات واقعی در سیستم و نظام اداری ما...

• مذکور شماره ۶: همراهی یک کارمند دلسر
شعبه ۹ موجب شد که لاقل این موافقت نیم‌بند

خانم را بشنوید. یک راست می‌رود به دفتر خانم
«ام» و مأواقع را شرح می‌دهد. خانم «ام»
ناراحت می‌شود و اظهار تأسف می‌کند. از نظر
آقای «ح» او تنها کارمندی است که می‌کوشد به
او و دیگر ارباب رجوع کنم کند و
محددیت‌های قانونی و مقررات را به رخشنان
نکشد...

خانم «ام» گوشی را بر می‌دارد و با خانم
«ح» صحبت می‌کند.

- عزیزه‌الم... لطف کن و پرونده شرکت... را
به جریان بینداز. محیی کن تا یک هفته دیگر
وضع آقای «ح» که کارمند آن شرکت بود،
مشخص شود. سابقه ایشان را تا زمانی که از
لحاظ پازرسی تایید شده استخراج کن و به
خانم «ع» بده...

بدین ترتیب آقای «ح» یک هفته دیگر هم
معطل شد. بعد از این مدت، و طی مراحل
متعدد و آزارهایی که شرح آن ملال اور
است سرانجام روز ۷/۳۰ مسؤولین شعبه
۹ موافقت کردند برای وی یک مقری
علی‌الحساب برقرار کنند. منتهی می‌باید این
موافقت مورد تایید اداره کار و خدمات اشتغال
شماره ۲ تهران نیز قرار گیرد. (مذکور شماره ۶)
ناتچار روز بعد آقای «ح» فرم موافقت شعبه
۹ سازمان تأمین اجتماعی را به اداره کار و
خدمات نسبیم کرد. مسؤولین این اداره فرم را
گرفتند و گفتند: برو روز ۸/۲۰ مراجعت کن و
جواب بگیر...

روز ۸/۱۶ ۷۲ که تهیه این گزارش خانم
یافت وضع و موقعیت آقای «ح» از این قرار
بود:

۱- ۵ روز دیگر که وی به اداره کار و
خدمات اشتغال مراجعت کند معلوم نیست
جواب مربوطه را دریافت خواهد کرد یا نه؟ اگر
هم شناس بیاورد و جواب حاضر باشد، باز
متفهم نیست در شعبه ۹ سازمان تأمین
اجتماعی با مشکل دیگری مواجه خواهد شد

ارباب رجوع در میان چرخ‌دنبدهای کاغذی

- برای چه؟

- برای این که من حداقل هشت سال هم
سابقه بیمه در یک مؤسسه دیگر دارم که به
شعبه ۲۱ مربوط می‌شود. این سابقه به سال‌های
۵۳ تا ۵۹ مربوط می‌شود. این هم دفترچه بیمه
من که نشان می‌دهد در این سال‌ها بیمه بوده‌ام.

- ولی در پرونده اثرباری، سابقه بی، مدرکی،
وجود ندارد.

- خوب تکلیف چیست؟

- هیچی! ما براساس همین سابقه موجود
آن حداقل مستمری را برقرار می‌کنیم، شما هم
در این مدت دنبال سابقهای در شعبات ۱۹ و
۲۱ باش.

- عیین ندارد... خست شده‌ام... هر کار شما
بفرمایید انجام می‌دهم.

- پس برو طبقه بالا به خانم «ح» بگو سابقه
آخرین لیست آخرین شرکتی را که کار
می‌کردی، و حق بیمه می‌برداختی برای من
پفرستند.

آقای «ح» به طبقه بالا و سراغ خانم «ح»
می‌رود. خانم «ح» پرونده‌ی را ببرون می‌کشد
و پس از ورق زدن آن می‌گوید:

- دهد!... این‌ها هم یک سال حق بیمه
نپرداخته‌اند!

آقای «ح» می‌گوید: خانم عزیز، اگر خاطر
شريفتات باشد من اول امسال، وقتی که برای
تمدید تاریخ اعتبار دفترچه بیمه‌ام آمده بودم،
خدمتستان عرض کردم شرکت لیست بیمه‌های ما
را نظرستاده و تقاضا کردم لیست‌ها را از آن‌ها
بخواهید.

- آها... یادم آمد... ولی ما تراکم کار رو به
رو هستیم، مأمور هم کم داریم...

خون در رگ‌های آقای «ح» به جوش
می‌آید. می‌خواهد فریاد بزند که: «خیلی هایان
از اول تا آخر وقت اداری ول می‌گردید، آن
وقت می‌گویید تراکم کار دارید؟!» اما خشم
خود را فرو می‌خورد و می‌پرسد:

- تکلیف من چیست؟ چکار کنم؟

- هیچی آقا جان! صبر کن... تراکم کار
داریم... یکی دو ماه بعد می‌فرستیم باررسی
و... آقای «ح» صبر نمی‌کند بقیه حرف‌های این